

Inserati se sprejemajo in velja
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 " "
15 " " " " 3 " "

Pri večkratnem tiskanj se
cena primeroma zmanjša.

Rokopisi

ne vračajo, ne frankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo
(administracija) in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:
Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je v Rožnih ulicah
št. 25.

Izhaja po trikrat na teden in
sicer v torek, četrtek in soboto.

Vabilo k naročevanju

„SLOVENCA“

„Slovenec“ velja kakor dozdej:

Za Ljubljano:

Na dom pošiljan za celo leto	9 gl. — kr.;
" " " " pol leta	4 " 50 "
" " " " četrt leta	2 " 30 "
" " " " en mesec	80 "

V administraciji sprejeman:

Za celo leto	8 gl. 40 kr.;
" pol leta	4 " 20 "
" četrt leta	2 " 10 "
" en mesec	— " 70 "
posamezne številke	— " 7 "

Popošti:

Za celo leto	10 gl. — kr.;
" pol leta	5 " — "
" četrt leta	2 " 50 "
" en mesec	— " 90 "
posamezne številke	— " 8 "

Za bogoslovce, dijake in učitelje:

Za celo leto	6 gl. — kr.;
" pol leta	3 " — "
" četrt leta	1 " 50 "

List pošljemo vsem dosedanjim naročnikom. Kdor se ne misli naročiti, naj ga pošlje nazaj, ker ga sicer smatramo kot naročnika. Tudi prosimo tiste gospode, ki naročnine še niso poravnali, da bi to storili prej ko mogoče, da tudi mi poravnamo račun v tiskarni.

Naročnina se pošilja najceneje po poštah nakaznicah (Postanweisungen)

opravništvu,

Stari trg, hiš. št. 16.

Dr. Bleiweisova sedemdesetletnica.

(Dalje.)

Adresa Dolenjcev

se glasi:

Dr. Janez Bleiweisu na sedemkratdeseti
rojstni dan piše Dolenjci:

Slavni starosta!

Ko odmeva iz cele Slovenije od kraja do kraja veseli glas: Slava Bleiweisu! vpraša Dolenjci: Ali sme se približati Tebi tudi Dolenec, da Ti odkrije, kar mislimo, čutimo, čislamo Dolenci vsi.

Pač! saj smo prepričani, da Tebi, Bato slovenski! bije srce za vse.

Hvaležni poklon, srčno udanost naj Ti, Bato slovenski! izrazimo danes, ki mislimo tako:

Kar je luna potniku po noči, kar solnce kmetiču po dnevi: to je Bleiweis Slovincem. Luna kaže potniku pot; solnce ogreva kmeta in daje rast celej naravi.

Bleiweisa zlate bukve so „Novice“ — in Bleiweis je homogeni pojem.

Kar smo Slovenci sedaj, to imamo zahvaliti Bleiweisu. On je naš Palinur; kakor je peljal starodavni Palinurus pobegle Trojance v rodovitno Italijo, zvezde opazovaje, da ne bi zgrešil prave morske ride: tako naš Bato mirno sedi na krmilu; zvezda svitla mu je milena Avstrija, zaželjena luka in pristanišče mu je blagor cele Slovenije. On pazi in opazuje na mile in ne mile vetrove; kedar zapazi nevarnost, opozoruje; kedar zapazi mirnodajno zve-

z dico, veseli se, kedar čuti nevihte, krepko svari. Pri vsaki spremembi vetrov zadene in drži se prave poti.

Že v letih 1845—46—47 jelo je bruhljati, kipeti, bruhalo in bruhalo je zmiraj naprej; „Novice“ so opazovale, učile, svarile budile in šle svojo mirno pot naprej — kar bruhne anno 48. Naš Bato pa sedi mirno na krmilu in vodi barkico svojo med valovi naravnost naprej, ogiblje se klečev in krnic; tolaži, podučuje za vse slučaje, navdušuje za mileno Avstrijo (Nov. str. 88), se boruje za blagor Slovenije (Nov. str. 58). Geslo mu je stalno: „Sloga: Sloga!“ in pa „udanost Avstriji.“ Njemu je na tem, da bi pripeljal svojo ladjico do nje-nega namena, ne da bi haskal pohvali, ne da bi plašil se kričev, češ: Tulite, lajajte — mene z mojega pota ne premaknete. Kedar se kaže na obzorju nevihta — žaluje; kedar se prikaže ugodna zvezda, veseli se ter razlaga razumno dobrodejne nasledke (n. pr. 1860.)

In tako je prišlo, da čaka pri vsaki spremembi vse, kaj bodo rekle „Novice“ — kaj poreče Bleiweis. Tako je bilo za časa Frankfortskega zbora, tako je bilo za prvega Dunajskega zbora, tako ob časih Schmerlingovih, Beustovih, etc. etc.

Česar potrebuje Slovenski narod, to je sprevidel Bleiweis in je začrtal „Novicam“ 5 mal. srp. 1843 za program: „Poduk in napeljevanje za zboljšanje kmetijstva, obrtnijstva in omiko slovenskega naroda sploh.“

Kaj so storile „Novice“, koliko so dosegle, to ve vsak pameten Slovenec; to priča

Srebrna žila.

Geološki razgovor v Bosni.

Pred mescem dni vozila sva se, namreč jaz in moj prijatelj Davorin, iz Beča v Zagreb, in sicer z ono polževo priložnostjo, koja v blaženej Madjariji imenujejo železnico. Lepo sva se stegnila, jaz na enej, on na drugej klopi, potegneva fesa na oči, samo da ne zaspiva, kar se vrata odprò, in v naš kupé priletita dva potna zaboja, tri torbe in več raznobarvenih culj. Kmalu potem pokaže se na vratih obraz juda. Obraz njegov je kazal, da se hoče vsak trenotek ugrizniti v nos, koji je bil za to popolnoma pripravljen. Smodka, koja je žulil, opominjala je na vgasnjeno lojeno svečo. Ko je svoje reči naložil ravno nad nami, odpre torbo, na kojoj je bilo vpleteno: „au revoir“, privleče iz nje rudeč fes, nabije ga na glavo in ponosno naju pogledavši, — boje zato, ker ima tudi on fes — voši nama dober večer. Ko sva mu vže vse pračede do Abrahama nazaj poslala k vragu, odzdraviva z „dober večer“.

— Slabi časi! začne jud.

Midva ne rečeva nič.

— Ne moti gospòde kadenje? zopet oni prične.

Midva zopet nič. Potem prižge novo smodko, koja se je po duhu od prve dosti razlikovala, ker je bolj dišala po mleku, kedar se polije po ognjišču. Da tu o spanji še misliti ni, o tem prepričala sva se ob enem, ker vstaneva in se nasloniva vsak v svoj kot.]

— Jaz potujem v Bosno. Tam se bo sedaj kaj prodalo!

— O se vé da in koliko. Ondi ljudje komaj čakajo, da jim kdo kaj na prodaj prinese.

— Ali res? Toraj gotovo?

— Se ve da. Poznam človeka, ki je ondij v dveh tednih silno obogatil. Bosna je bogata zemlja.

Zdaj izvlečem čutaro, — kajti pravi Hrvat ne potuje brez nje, — in ponudim mu čašico vina.

— Lepa hvala, ne pijem nikoli vina. Mi vdari precej v glavo, ne smem. Tedaj bogata zemlja? začne zopet govoriti.

— Silno bogata. Posebno na dragocenih rudah, srebru, zlatu. — A izvolite vsaj eno čašico.

— No, toraj naj bo vam na ljubo; ali mene vino takoj zmeša! Pa kje? prosim vas, kje so take rude?

— Na mnogih krajih. N. pr. v brdu Dim-

lije je srebra, kolikor hočete. Jud izleče malo knjižico in si takoj zapiše pohlepno.

— To je nedaleč od mesta Tur-Vakufa malo niže, a od tod na levo pet milj gori na brdo. — Še eno čašico.

— Bo preveč — no pa še eno. O prosim vas, gospod, od kod ste?

— Jaz sem avstrijsko-ogerski konzul v Džaba-Dunduku, Ritter von Hottentot, a oni je moj tajnik.

— O kako sem srečen, vaša blagorodna milost, prevzvišenost.

— Nič, nič, moj dragi. Želim, da pošternjaki, kakor ste vi, v Bosni obogaté. — Eno čašico.

— Oh, bojim se, se mi že malo vrtí — toraj vam na zdravje, visokorodni gospod konzul. Ko bi mi hoteli še kaj več povedati o tem srebru.

— Drage volje. Samo dobro pazite in si vse zapišite. Žila tedaj, ki ima srebro... predočite si stvar tako. Kedar n. pr. namažete dva kosa kruha surovim maslom, denite gor kos slanine — pri besedi slanina zarudi naš sopotnik — in potem oba kosa kruha skupaj. Tako toraj, kakor leži taka slanina in surovo maslo mej kruhom, tako vam leži srebrna

Upajmo, da po modri in ljubeznjivi voditvi začnejo vstopati spet v krščansko cerkev. V ta namen nam je vsem katoličanom tim bolj iskreno moliti, in posebej po bratovščini sv. Cirila in Metoda delovati, kakor je bila nasvetovana že v Slovincu. — Iz Rima imajo 11. t. m. novine „Defense“ v Parizu brzajavno poročilo, da je škofa Strosmajerja pričujočnost v Rimu veliko pripomogla k razjasnjenju nekih vprašanj gledé na vpravo ali organizacijo Cerkve kat. v Bosni. Bog daj svoj blagoslov!

Politični pregled.

Avstrijske dežele.

V Ljubljani 18. decembra.

Cesarjevič Rudolf se bode boje še ta teden iz Prage podal v Gödöllö; presvitla cesarica pa se ne bo že 6. januarja, ampak še le pozneje podala na Irsko.

Delegaciji ste se o nasprotnih sklepih porazumele. Ogerska delegacija je namreč po zgledu avstrijske tudi zavrgla predlog, da se imajo stotnikom dovoliti konji jahači in narediti nova trdnjavska ladija. Tudi je z ogromno večino državna zbornica ogerska sprejela predlog o podaljšanju obrambene postave na eno leto. Samo skrajna levica glasovala je proti temu nasvetu.

Hrvatska pogodba z Ogersko se je v ogerski zbornici podaljšala.

General Filipovič bil je tudi v Budapešti jako sijajno sprejet. Na kolodvoru pričakoval ga je višji vojaški poveljnik baron Edelsheim-Gyulay pa bosenska deputacija, ktere govornik, grško-vzhodni nadškof sarajevski, je rekel, da je deputacija srečna generala, ki je s krepko roko napravil v Bosni red in mir, pozdraviti v glavnem mestu njegove očetnjave. V Stöckelnovi hiši bile so za njega sobe pripravljene na povelje cesarjevo, ki so generala sprejeli jako prijazno in milostivo. 16. t. m. se je general zopet vrnil na Dunaj, kjer se bode mudil dva dni, potem pa odšel v Prago. 15. t. m. se je tudi general Jovanovič podal v Budapešt.

Vnanje države.

Iz Afganistana ni nič posebnih novic. Angleški vojaki so zaseli nekatere manjše kraje, o kakšnem posebnem vspehu pa se nič ne sliši.

namenil, ali me razumeti ali pa razpočiti, — in jaz začnem :

— Vi poznate žilo ali ... stvar, v kterej se nahaja kovina in s tem posreduje mej drugimi silami (močmi) v sedanjih in oddaljenih nasledkih, koje so tako vravnane, da v korist poslednjih vplivajo na prejšnje, ali s prvimi na zadnje, ali z obojnimi v korist one razlike, koja odgovarja razliki četrtine njihovih ... v kojih je ... podobnosti mej obema, toraj v mnogem oziru tudi dovoljni kažipot, kje največ srebra leži. Je li tako?

Moj ... brisal si je pot s čela, tako se je spotil od muke, da me razume, mej tem ko je Davorin hotel počiti, skrivaje smeh. Zdaj si je lice s plaidom pokril, zdaj je gledal skozi okno v temo.

— Čudno, zdihne ves iznenaden sin Abrahamov, moram reči, kolikor jasneje govorite, tem manj razumem stvar prav.

Mej tem dospemo na kolodvor v Žakanj, kjer sva zajutrkovala in našla mnogo znancev potujočih v Zagreb iz Slavonije. Z njimi sedemo skupaj v nov voz in tako se nam zgubi bodoči bosenski srebropok. (Iz „Obzora“.)

Italijansko ministerstvo bode postavil Depretis. Prizedevanje Carolijevo, osnovati novi kabinet, bilo je zastoj.

Nemška in avstrijska kupčijska pogodba bila je 16. t. m. podpisana. Dunajski listi so o njej pisali, da za avstrijsko kupčijstvo ni posebno ugodna.

Turška vlada je dovolila, da se smejo Abdul-Kerim pa Redif paša in drugi na Lemniški otok pregnani možje preseliti na otok Rod.

Izvirni dopisi.

Iz Broda na Savi 10. dec. (Poplava Save nesigurnost, transportno društvo z ruskimi konji, parobrod „vitez Stavenov Jakšič pl. Kaiserwehrskei.“) „Sava vpada“, to je splošna govorica in občno veselje. Res dosedaj pala je že nad jednim metrom in ako to padanje vsaj par dni še traja, prikazala se bode cesta v turškem Brodu. Hiše se prikazujejo vsak dan bolj iz vode in skoraj bode zopet mogoče v pritličnih prostorjih stanovati. Kakor hitro se to zgodi, oživela bode tudi trgovina in ljudstvo dohajalo bode od vseh strani. Še le potem mogla se bode vsa nesreča vsaj koliko toliko pregledati in izračunati.

Sigurnost v Slavoniji uže pred okupacijo ni bila posebno hvalevredna, osobito po deželi ne. Takoj pak, ko se je začela „komedijska“ v Bosni, pritepli so se tudi sleparji in to največ madjarski „čifuti“, kojih posel je samo po gostilnicah igrati za visok denar, slepariti transportna društva in uboge delavce zapeljivati, odgovarjati jih, da odstopajo iz službe od domačih in sploh poštenih ljudi in pristopajo k madjarskim „čifutom“. Ravno tako delajo omenjeni sleparji z vozniki. Slovenskim voznikom, koji semkaj pridejo z vozmi, priporočamo, naj se oglase pri gospodu c. kr. nadporučniku vitez Stavenovu Jakšiču pl. Kaiserwehrskeemu, koji gotovo najpoštenjeje plačuje vsacega. Posebno ima rad slovenske voznike, koji so ga do sedaj točno ubogali in pošteno ravnali.

Neko dunajsko transportno društvo ustanovilo se je pred kratkim ter v ta namen nakupilo izključljivo samo ruske konje. Svoje delovanje je uže pričelo in odšlo je okolo šest sto konj z raznim blagom iz Broda proti Sarajevu.

Splošno mnenje je, da bode to društvo napredovalo, kajti ruski konji znani so kot najstrajnejši in navajeni po največjem blatu in v hudej zimi voziti.

Parobrod „vitez Stavenov Jakšič pl. Kaiserwehrskei“, koji mislim, da danes dovrši prvi pot iz turškega Šamca do Doboja, izkazal se je kot izvrstna moč za prevaževanje hrane in družega blaga za našo vojsko. Akoravno se je morala reka Bosna večidel gredeč regulirati, vlekel je vendar več ladij za seboj, koje so nosile okolo pet tisoč meter-centov raznega žita. Da so vsi ljudje strašno trpeli, si lahko vsak misli. V nekotih, posebno v jako derečih krajih morali so ladje od parobroda odkleniti in vlekli so jih naprej voli konji in naši slovenski fantje, gazeči do vrata Bosno. Pri vsej strašnej muki in pri velikanskih stroških splačalo se bode pač vsejedno, ako se pomisli, da sedaj po takej nepopisljivo grdej poti par konj komaj po pet do šest meter-centov more peljati v Sarajevo, kamor potrebujejo sedaj od dvajset do trideset dni. Da pri tako dolgo vožnji gospodarje privatnih malo zaslužijo, je vsakako gotovo, blago se ve, da vsejedno pripeljejo v Sarajevo ali v

dotično mesto. Čisto drugače pak je pri necih družih vozovih, koje skoraj imenovati ne smem; kako da oni vozijo, hočem navesti kratak in popolnem resničen dogodjaj: Vozila je precej velika kolona šest sto žakljev ovsa v Sarajevo, ker za konje niso dosti seboj vzeli in ker so črez navadno dobo radi slabega vremena vozili, potrošili so za konje četiri sto žakljev ovsa in v Sarajevo pripeljali samo dve sto, da so pa nazaj mogli, morali so jim (v Sarajevu še dve sto žakljev na pot dati. Prihodnjič več drugih važnih in interesantnih reči. A—6.

Iz Broda na Savi 13. decembra. Konjska bolezen; bolnivojaki; Sava; parobrod „vitez Stavenov Jakšič pl. Kaiserwehrskei.“ Turškagrozovitost.) Poleg mnogovrstnih nesreč v sedanjem zimskem času pridružila se je še najhujša konjska bolezen in sicer postajajo posebno vojaški konji smrkovi. Ta huda neozdravljiva bolezen tukaj tako močno razsaja, da nimogoče povedati. Pretekli mesec in sicer 29. prikazala se je najprvo v Brodu in še tisti dan zapovedalo je generalno poveljništvo 52 lepih konj ustreliti, koje je živinski zdravnik za bolne spoznal.

Od tega dne pak se je ta bolezen tako naglo razširila, da so dosedaj po prek vsak dan več ko 100 konj postrelili. V jednej sami vasi prav blizo Broda, kjer je sam pol eskadrona razstavljenega, ustrelili so 50 konj večidel bolnih in tudi vse zdrave, koji so bili v istih hlevih. Da je to silna nalezljiva bolezen razvidno je iz tega, da tudi vso opravo ustreljenega konja požgati pustel, ravno tako mora vojak, koji konja opravlja, svojo obleko požgati. Škoda je neizmerna in bode še zmirom večja, ker bolezen nikakor ne pojenjuje, temuč se še vedno širi. Ako omenjena bolezen skoro ne neha, v resnici nikdo pri generalnem poveljništvu ne bode vedel, koliko konj imajo, ker že sedaj, kakor sem od visocega častnika poizvedel, nikdo natančnega števila ne vé.

Še hujše kakor s konji, godi se z vojaki. Skoraj vsak vojak, koji sedaj iz Bosne pride, precej v Brodu oboli in sicer za vročinsko boleznijo; tako se je pripetilo, da je pri pol eskadroni 39 mož prvi dan, ko so iz Bosne prišli, hudo zbolelo.

Sava pala je do sedaj že črez tri metre, in ako sedanje vreme še ostane, lahko bodemo črez deset dni po turškem Brodu pešce hodili. Bojim se le hudega mraza in ako ta hitro pritisne, potem bi znala Sava zmrzniti posebno na krajih poplave in bi potem led do spomladi ostal.

Parobrod „vitez Stavenov Jakšič pl. Kaiserwehrskei“ plaval bode črez par dni iz Doboja nazaj celo v Brod in bode takoj zopet pripravljaj blago gospod nadporučnik pl. Kaiserwehrskei za drugo morebiti še večjo ekspedicijo. Vrnil se je on sam ravno danes in nakupil raznih reči, ktere pošlje in vzame seboj na parobrod; pri tej priliki čestitali so mu visoki gospodje k njegovej izvrstnej ideji in k srečnemu dovršenju prvega potovanja. Posebno hvaležni so mu vsi visoci častniki, kakor vsakdo mora pripoznati, da je to v največjo korist naše vojske, koja je ravno sedaj v hudih stiskah.

Ravno ko to pišem čuje se (govorjenje po vsem mestu, da so pri Maglaju Turki delavce društva Bucher & Compag. po noči napali ter 41tem glave posekali. Zopet grozni čin, koji bode pač slabo priporočal Bosensko in Hercegovatko deputacijo, koja se ravno sedaj caru poklanja. Ko o tem kaj več izvem, hočem Vam poročati.

A—6.

Domaće novice.

V Ljubljani 19. decembra.

(Seja Matičnega odbora) 18. t. m. bila je jako važna in o njej poročamo natančneje priložnosti. Za danes le povemo, da bodo meseca januarja še ena odhodna seja, obdaj zbor pa meseca februarja.

(Odbor duhovskega podpornega društva) prav vladno prosi vse št. gg. nile tega društva, naj blagovolijo letni donosnik za leto 1878 do konca decembra poslati g. predsedniku kanoniku Kramarju ali pa g. Pihlu, tajniku in donarščarju, da se bo mogel skleniti račun in imenik dati v tisk.

(Drevo, ki povzroči in o vseh letnem času rosti.) To drevo se imenuje po latinski „charlton“, po slovenski pa „krščanska ljubzen“. Naj lepše je skrbel za to drevo sv. Vincenc Paulanskega (sv. Vincencij ali Vinko.) Tudi v Ljubljani se je to drevo premadilo, in nedavno, ko je prvi mnog padel, videli smo njegovo žlahtno naravo. Ta lepja prikazna se je obhajala slovensko. To je bilo povzročanje in odprje prvo Kranjsko strotnišnico za dekleta. Mitovi knozofski dr. Janoz Zlatoust Pogadbar so napravo nam povzročili, in povzročili so povečanje v svojo navzočnostjo še g. deželni predsednik vitez Kallina z gospo, g. deželni glavar vitez Kalkenogler, g. župan Lasehan in mnogo drugih odličnih pokroviteljev društva. Po povečanju so vložili g. knozofski razložili, kako ne je ta strotnišnica zadela. Gospa barona Lichtenthurn je vzela kot vidova svoji dve sestri k nobli, ker so starši že pomrli bili; in ko je umrla, zapustila je sestrama svojo premoženje. Sestri pa, v pobožnem spominu na bogabojedo učeno, sta volili to premoženje za zmirno stroto. Postavili sta za dediča ljubljansko škofijo, s tem pogojem, da se mora do leta in dan povečanje izročiti ženskem duhovnemu redu, da bo ta ostroboval stroto. Tudi se je izročila hiša uumljenim sestram sv. Vincenca Paulanskega. Hiša se je pripravila za ta namen, in 10. t. m. so se moglo že stroto v njo vzeti. Moralo se je tudi nekaj dozidati, in to bo izgotovljeno še in priložnje leto. Ker pa ni bilo nobenega zaklada, morali so se dolgovi narediti, ki znašajo zdaj že 8000 gl. Vodstvo strotnišnice zaupa v Bogu, da bo On urea dobrotnikov omobil, da se bo mogla ta naprava obdržati in ne razbiti. Zdar je v hišo vstopila deklica vzeti. Ker je pa tudi na hiralni do 14.000 gl. dolga, tako da sama uumljenost niš ne premora, da ne vzdrži hiralnica in strotnišnica, zato je visoko ministertvo dovolilo častivredni centri Leopoldini Hoppe, da sme v družbi z drugimi slovekoljubi napraviti loterijo na korist hiralnici, in strotnišnici, da se vsakomu dobrotniku in slovekoljubi priložnost ponudi, kaj storiti za Kranjsko stroto in hiralec. Potem bo morda onkrat možno, da se v strotnišnico vname 115 deklic, kakor so vložili g. knozofski uavotovall. In tudi v hiralnico se bo mogel maritkalc neozdravljivi revček vzeti, ki je zdaj nobi in drugim na poti.

(Tako silno velika sneg) je zapadel v torek popoldne in zvečer v okolici ljubljanski, da je ukoraj B črvijsa debel.

(In moja deželni odbora 18. decembra.) Deželni blagajnici so ja ukazalo, da za ubogo družino rezervistov, ki so v vojaški službi v Honni in Harsogovini, izplača državo podporo namreč za mesec december -- tukajšnjemu ministrstvu magistrata se je dovolil znesek 100 gl. za pogontenja rezervistov 17. pošpotka, kateri so zdaj iz Bone prešli; -- deželnemu stavbenemu uradu se je naročilo.

da skrbel za tehtilno pripravo, da se boste centi bez Silvio in Boneor na Dolnjakom pronarodili; -- za svojo zastopnika v Radoljškem sestnem odboru je deželni odbor izvolil g. Alfonza barona Zolna v Bledu; -- vodstvu tukajšnje tovarne za smotke se pošlje zahvalno pismo za izkopane in deželnomu muzeju podarjene rimske spomenike, gospoj Schulz -- Stranisaki na Dunaji pa zahvalno pismo za deželnomu muzeju podarjeno sliko slovenskega učejaka Matija Čopa, katero je naslikala gospa pl. Hermansthal, rojena Ljubljandanka.

Razne roči.

--- Razpis učiteljskih služob. Na Kranjskem. V šolskem okraju Radovljakom. Na trzredni ljudski šoli na Dovjem, učil. služba l. p. 450 gl. in stanovanje, za stalno umočenoje se prosil pri krajnem šolskem svetu, a za provizorno pri okrajnem šolskem svetu v Radovljici do 1. januarja b. l. Na 1 razredni ljudski šoli v Lencah, učil. služba l. p. 400 gl. in stanovanje. Prošnjo, kakor upradaj do 25. decembra t. l.

--- V šolskem okraju Litijakom. Na trzredni šoli pri Sv. Križu poleg Turna (Thurn-Gallenstele) druga služba za učitelje ali učiteljico, l. p. 400 gl. in stanovanje. Kraj. šol. svetu do 20. decembra t. l.

V šolskem okraju Rudolfovom. Na trzredni ljudski šoli pri Bell Cerkvi, učil. služba l. p. 450 gl. kraj. šol. svetu do 25. decembra.

Promembe pri učiteljsstvu. Na Kranjskem. G. Primož Udeničnik, učitelj v Volki Dolini, gl. Alojzija Bauer, zaš. učil. v Mokronogu; gl. Pavi Zupan na novo šolo v Godovič; g. Janoz Pipan, pom. učil. v Žireh; na drugo učil. službo v Plautni, gl. Amalija Spoljarič, spr. kand.; v Notoderšico g. Franco Schmed, zaš. V Brodnjo van z Bohinja g. Jakob Pretnar, spr. učiteljski kandidat.

Vidja podnika pri gradnji vidji podniji sta postala gg. Jož. Napret, dež. podnik na Dunaji in Anton Romč, deželni podnik v Ljubljani.

Plače amerikkanskih novinarjev. Kako drago je v Ameriki žurnalistično delovanje kaže nam sledeča vsta: Urednik „N. J. Sun“ ima 12.000 dolarjev, tako urednik „Tribune“ Charles Nordhoff plše namo poltično duplo v „Herald“ ter ima za to delovanje 10.000 dolarjev. Havel, urednik „Boston Herald“ ima 10.000 dolarjev službo. Henry Watson dobiva za uredništvo novin „Louisville Courier Journal“ 7500 in za „Ohio Times“ 6000 dolarjev. George W. Curtis ima za redakcije novin „Hepner Weekly“ 10.000 dolarjev, toliko ima njegov sodrug Nurburat za redakcije listov „World“. -- Da bi paš tudi na Slovenakem žurnalistična materijalna tako svetala!

Zvon

Izposrznask list s podobami, v. tedaj, izhaja po dvakrat na mesec; vsaka številka z izvirno podobo; „galerija slovenskih pomnikov“ z životopli; pesmi, povesti, zgodovinski, naravoslovni, izposrznaski in drugi spisi.

Narodilna št. gl. za celo leto, 3 gl. 60 kr. za pol leta.

Nastov: Redakcija des „Zvon“ Wien, Währing, Herrngasse 74.

Einladung zur Pränumeration

auf die

Linzer theol.-praktische Quartalschrift

Jahrgang XXXII, 1879

Von dieser Zeitschrift, welche durch ihre praktische Richtung ein instruktives Organ für die hochwürdigen Herren Seelsorger ist, erscheint jedes Vierteljahr ein Heft von 11 Druckbogen in Oktav mit schöner Ausstattung. In vielen Diözesen Oesterreichs-Ungarns, in Deutschland und der Schweiz erfreut sie sich einer sehr namhaften Verbreitung und die meisten hochwürdigsten Ordinariate haben sich bestimmt gefunden, sie in der Anerkennung Weise zu empfehlen. Hervorragende Kräfte, unter denen nicht wenige einen bedeutenden Ruf in der literarischen Welt genießen, unterstützen sie durch ihre Mitwirkung.

Ständige Rubrik der Zeitschrift sind: 1. Theologisch-praktische Aufsätze, wozu auch die Besprechung kirchlicher und sozialer Zeitfragen zählt. 2. Pastoralfragen und Fälle, deren jedes Heft eine reichliche Fülle mit gründlicher Ausführung enthält. 3. Neueste Entscheidungen des hl. Stuhles. 4. Rezensionen neuerer literarischer Produkte. 5. Zeitkurse, welche eine vollständige Rundschau über die kirchliche Bewegung geben. 6. Miscellanea, welche wichtige Nachrichten und amtliche Mittheilungen, die das kirchliche Gebiet betreffen mittheilen.

Man pränumerirt am einfachsten mit Postanweisung unter der Adresse:

„An die Redaktion der Quartalschrift in Linz, Harrachstrasse Nr. 9.“

Auch alle Postämter des Auslandes und alle Buchhandlungen nehmen Bestellungen an.

Der Preis für den Jahrgang ist mit direkter Zusendung durch die Post von Seite der Redaktion 3 gl. 50 kr. ö. W.

Auch im Wege des Buchhandels kostet die Zeitschrift 3 gl. 50 kr.

Ergebenst

Ant. Bezzenšek

O božicu pride na svetlo knjiga

„Dr. Bleiweisova svočanost“

slavljena dne 18. in 19. novembra 1878.

v Ljubljani.

Oplati po svojih stenografskih lističkah

Anton Bezzenšek.

Razen tedajga opisa nvedenosti donaha knjiga vse važne govore in zdravice od bene do bene v slovenskem, hrvaškem, škockem in bolgarskem jeziku št., pa tudi prav lepo in verno sliko dr. Bleiweisovo, ter njegov životopis (opisni prof. dr. Galentia).

Zavolj svoje elegantnosti je ta knjiga prav primerna za bogata in novolatna darila. A upih kot lep spominček naše velike narodne svočanosti noli nima manjkati nobenomu izobraženomu Slovencu!

Cena u poštnino 60 kr. Naroduje se najže o poštno nakaznico pri

uredništvu

„Jugoslav. Stenografa“

v Zagrebu.

(Dobiva se knjiga tudi pri nobih knjiznicah po 70 monč.)

Telegrafične denarice celo 18. decembra.

Papirna cena št. 45 -- Prebrana cena št. 70 -- Zlata cena 75 70 -- 1000listno državno posojilo 118. -- Bankovne akcije 708 -- Kreditne akcije 230.75 -- Lomljeni 118.55 -- Nevolje 100.5. -- Čig. kv. sokni št. 57. -- 20 švedov 2.34.

J. Blamčkovski nastojnik v Ljubljani.